Číslo jednací: 10A 82/2015 - 36

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a Mgr. Martina Lachmanna v právní věci

žalobkyně: **IVT IMUNO, s.r.o.**
sídlem Pavlovická 12/59, Olomouc – Pavlovičky
zastoupena JUDr. Dagmar Unarovou, advokátkou
sídlem Horní lán 1310/10, Olomouc

proti

žalovanému: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**
sídlem Štěpánská 567/15, Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2014, č. j. ČOI 74608/14/O100/1000/13/14/Hl/Št,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2014, č. j. ČOI 74608/14/O100/1000/13/14/Hl/Št, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč k rukám JUDr. Dagmar Unarové, advokátky.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Rozhodnutím České obchodní inspekce, inspektorátu pro Středočeský kraj a hlavní město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 30. 5. 2014, č. j. 12/1554/13/22/II, ve znění změn provedených napadeným rozhodnutím žalovaného byla žalobkyni uložena úhrnná pokuta ve výši 48 000 Kč za dva správní delikty.

2. Deliktu podle § 19a odst. 3 písm. a) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, (dále jen „zákon o technických požadavcích“) se měla žalobkyně dopustit tím, že ve dnech 18. 10. 2012 a 26. 11. 2012 v postavení výrobce uvedla prostřednictvím svých internetových stránek na trh specifický imunochemický test na kvantitativní stanovení C-reaktivního proteinu ze vzorku plné krve, séra či plazmy (tzv. CRP test), přičemž k označení CE, kterým byl tento výrobek opatřen, nebylo připojeno identifikační číslo notifikované osoby podílející se na stanovených postupech v souladu s § 9 odst. 2 nařízení vlády č. 453/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro (dále jen „nařízení vlády č. 453/2004 Sb.“).

3. Deliktu podle § 19a odst. 4 písm. b) zákona o technických požadavcích se žalobkyně měla dopustit tím, že v postavení distributora zkompletovala CRP test tak, že obsahoval lancetové pero ACCU-CHECK, které nebylo opatřeno stanoveným označením CE v souladu s § 5 nařízení vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „nařízení vlády č. 336/2004 Sb.“).

II. Napadené rozhodnutí

4. Žalovaný v napadeném rozhodnutí dospěl k závěru, že se žalobkyně dopustila obou skutků, které jí byly kladeny za vinu. K prvnímu skutku žalovaný uvedl, že označením CE s identifikačním číslem notifikované osoby musí být označen přímo výrobek, nikoliv pouze jeho obal. Žalobkyně označením CE opatřila pouze primární obal samotného testu, který byl v balení výrobku obsažen spolu s lancetovým perem k odběru vzorku krve; byla však povinna označit přímo výrobek, nikoliv pouze jeho obal. Žalobkyně však není viněna z toho, že by výrobek neopatřila označením CE vůbec, pouze z toho, že nepřipojila identifikační číslo notifikované osoby. Žalovaný poukázal na fotografie výrobku, které jsou součástí kontrolního protokolu, z nichž je patrné, že na obalu části výrobku odlišné od lancetového pera je pouze označení CE, číslo notifikované osoby nikoliv.

5. K druhému skutku žalovaný uvedl, že lancetové pero označením CE nebylo opatřeno vůbec, přičemž žalobkyně porušila svou povinnost distributora, když toto pero uvedla na trh. Skutečnost, že bylo pero žalobkyni dodáno v balení po dvou stech kusech, která stanovené označení obsahovala, je irelevantní, neboť žalobkyně byla povinna zajistit, aby označení bylo na obalu jí na trh uvedeného výrobku, pokud je to možné. Žalovaný měl ve shodě s žalobkyní za to, že lancetové pero nebylo příslušenstvím CRP testu ve smyslu § 2 odst. 3 písm. d) nařízení vlády č. 453/2004 Sb., avšak právě proto muselo být opatřeno samostatným označením podle nařízení vlády č. 336/2004 Sb. Správní orgán I. stupně sice v popisu druhého skutku označil lancetové pero pojmem příslušenství, avšak

zjevně pero nemínil označit za příslušenství ve smyslu nařízení vlády č. 453/2004 Sb.; z tohoto důvodu žalovaný prvostupňové rozhodnutí změnil tak, že z jeho výroku slovo příslušenství vypustil. Též v případě lancetového pera z fotografií, které jsou součástí protokolu, vyplývá, že označením CE opatřeno nebylo.

6. Žalovaný zdůraznil, že nezpochybňuje, že k CRP testu bylo vydáno bezvadné prohlášení o shodě zpracované notifikovanou osobou. Žalobkyni však nebyla pokuta uložena proto, že by pro výrobek nedisponovala řádným prohlášením o shodě, nýbrž pro jeho nedostatečné označení. Skutečnost, že návod k výrobku řádné označení obsahoval, není podstatná, neboť žalobkyně není viněna za pochybení související s návodem.

7. K výši pokuty žalovaný uvedl, že se správní orgán I. stupně zabýval všemi rozhodnými kritérii. Jelikož se žalovaný se správním orgánem I. stupně neztotožnil v hodnocení dílčí přitěžující okolnosti, snížil uloženou pokutu z původní výše 50 000 Kč na 48 000 Kč.

III. Žaloba

8. Žalobkyně namítla, že žalovaný své rozhodnutí zatížil nepřezkoumatelností pro nesrozumitelnost i nedostatek důvodů. Nedostatečně se totiž vypořádal s námitkou žalobkyně, že na obalu výrobku jako celku příslušné označení CE včetně čísla notifikované osoby bylo uvedeno. Žalovaný v napadeném rozhodnutí používá pojem primární obal, avšak není zjevné, co pod tímto pojmem míní.

9. Dále žalobkyně uvedla, že lancetové pero je podle jejího názoru součástí CRP testu jako věci ve smyslu § 505 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, i § 120 zákona č. 40/1964, občanského zákoníku, neboť k testu náleží a nemůže od něj být odděleno, aniž by byl test znehodnocen. Proto není nutné, aby lancetové pero samostatně splňovalo požadavky příslušných nařízení vlády. Totéž platí pro část výrobku umožňující provedení samotného testu odebraného vzorku krve, která je taktéž součástí celého výrobku jako jediné věci v právním smyslu. Žalobkyně si pro výrobek opatřila požadovaný certifikát notifikované osoby a výrobek jak na jeho obalu, tak v návodu k použití opatřila označením CE s číslem notifikované osoby 1023.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření zrekapituloval odůvodnění napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že žalobkyně v žalobě argumentuje obdobně jako v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Tvrdí totiž, že výrobek, který uvedla na trh, byl na svém obalu řádně označen, přičemž ve správním řízení dále tvrdila, že tuto skutečnost dokazují fotografie, které jsou součástí kontrolního protokolu. Z těchto fotografií však naopak vyplývá, že výrobek požadovaným označením opatřen nebyl. Žalovaný tedy navrhl, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (srov. § 75 odst. 1 s. ř. s.).

12. Žaloba je důvodná.

13. Soud rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť napadené rozhodnutí v souladu s § 76 odst. 1 a), b) s. ř. s. zrušil pro nepřezkoumatelnost a proto, že skutkový stav, na němž bylo napadené rozhodnutí založeno, vyžaduje významné doplnění. Zároveň byly splněny podmínky pro rozhodnutí bez neřízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný po poučení soudem nevyjádřil nesouhlas.

14. Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalobkyně uvedla na trh výrobek označený jako CRP test, který obsahoval jednak lancetové pero, které slouží k odběru testovaného vzorku krve, a dále součást určenou k provedení vlastního otestování odebraného vzorku. Spor se vede o otázku, jak přesně byla žalobkyně povinna naplnit požadavky nařízení vlády č. 453/2004 Sb. a č. 336/2004 Sb. na označení výrobku. Žalobkyně se již ve správním řízení a následně i v žalobě hájila tvrzením, že výrobek jako celek byl in vitro diagnostikou, na niž se vztahuje nařízení vlády č. 453/2004 Sb., zatímco žalovaný měl za to, že část výrobku určená přímo k provedení vlastního testu měla být samostatně označena jako in vitro diagnostika a lancetové pero k odběru krevního vzorku mělo být označeno jako zdravotnický prostředek podle nařízení vlády č. 336/2004 Sb.

15. K prvnímu skutku, tedy neoznačení in vitro diagnostiky identifikačním číslem notifikované osoby, žalobkyně namítala, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nesrozumitelně vysvětlil, na kterém obalu mělo být označení CE s identifikačním číslem podle jeho názoru uvedeno. S touto námitkou se však soud neztotožňuje. Z prvostupňového rozhodnutí i z rozhodnutí žalovaného je zřejmé, že v případě prvního skutku byla žalobkyně sankcionována za to, že identifikačním číslem notifikovaného subjektu nebylo opatřeno označení CE uvedené na obalu části výrobku určené přímo k testování odebraného vzorku krve, který správní orgány konzistentně označovaly jako *„primární obal“*. Z fotografií, které jsou součástí kontrolního protokolu, přitom vyplývá, že tento obal, nacházející se uvnitř výrobku jako celku, skutečně byl opatřen pouze označením CE bez čísla notifikované osoby. Soud má tedy za prokázané, že se žalobkyně dopustila prvního skutku tak, jak jej správní orgány popsaly.

16. Žalobkyně však po celou dobu správního řízení uplatňovala obranu, v níž tvrdila, že označením CE včetně čísla notifikované osoby opatřila vnější obal výrobku jako celku, čímž požadavek na označení in vitro diagnostiky splnila. Správní orgány se však s touto obranou v průběhu řízení řádně nevypořádaly. Již v kontrolním protokolu ze dne 18. 10. 2012 správní orgán I. stupně na str. 13 reprodukoval tvrzení žalobkyně, že byl *„vnější obal opatřen označením CE s uvedením čísla notifikované osoby 1023“*, avšak ponechal toto tvrzení zcela bez odezvy. Stejně tak správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí na str. 3 opětovně reprodukoval dané tvrzení žalobkyně, ale žádným přezkoumatelným způsobem se s ním nevypořádal; neučinil ani žádné skutkové zjištění ohledně toho, zda vnější obal celého výrobku řádné označení skutečně obsahoval, jak žalobkyně tvrdila, nebo nikoliv.

17. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71, z odůvodnění rozhodnutí o odvolání musí být *„seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje pouze obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí.“*

18. Uvedeným požadavkům žalovaný nedostál. Žalobkyně v odvolání, stejně jako v předchozím řízení, uváděla, že výrobek jako celek na obalu označila v souladu s nařízením vlády č. 453/2004 Sb. Konkrétně uvedla: *„Stanovený výrobek CRP test byl na obalu označen CE s číslem NO, což je jasně patrné na fotografii, pořízené pracovníky ČOI."* Žalovaný se však v napadeném rozhodnutí s touto odvolací námitkou nevypořádal. Zaprvé se vůbec nezabýval skutkovou otázkou, zda byl výrobek na svém vnějším obalu skutečně řádně označen, jak žalobkyně tvrdila. Zadruhé nenabídl ani uspokojivou odpověď na otázku, zda by tato skutečnost žalobkyni ze spáchání správního deliktu vyvinila. K argumentaci uvedené k této otázce ve vyjádření k žalobě nad rámec odůvodnění napadeného rozhodnutí soud nemůže přihlížet, neboť odůvodnění správního rozhodnutí musí obstát samo o sobě a jeho nepřezkoumatelnost již v řízení před soudem nelze zhojit (viz již výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008 - 71).

19. Jediná úvaha, která by se mohla týkat uvedené odvolací námitky, se nachází na str. 5 napadeného rozhodnutí v posledním odstavci, kde se uvádí: *„Odvolatel opatřil označením CE (bez identifikačního čísla notifikované osoby) pouze obal, ve kterém byl zabalen samotný test (tedy primární obal; oddělně od lancetového pera, celý výrobek pak byl zabalen ještě do kartonového obalu), ačkoli se v ust. § 9 odst. 2 nařízení vlády č. 453/2004 Sb. hovoří o označování in vitro diagnostika, pokud je to možné a proveditelné, nikoli pouze jeho obalu"*. Tato úvaha je však v kontextu zbytku odůvodnění napadeného rozhodnutí nesrozumitelná a činí napadené rozhodnutí vnitřně rozporným. Jen o jednu větu dále totiž žalovaný uvedl, že *„[odvolatel] ... není ... viněn z toho, že by výrobek označením CE neopatřil vůbec"*. Pokud by však žalovaný opravdu nařízení vlády č. 453/2004 Sb. vykládal tak, že ke splnění jeho požadavků nepostačuje uvedení příslušného označení na obalu výrobku, musel by žalobkyni vinit právě z toho, že výrobek označením CE neoznačila vůbec. Žalovaný však žalobkyni vytýkal pouze to, že k označení CE na obalu součásti výrobku určené k testování krevního vzorku nepřipojila číslo notifikované osoby, a tedy zjevně považoval za dostačující uvedení požadovaného označení pouze na obalu. Žalobkyně však od počátku argumentovala, že toto označení nemusí být na obalu testovací části výrobku nacházejícím se uvnitř výrobku jako celku, nýbrž že postačuje jeho uvedení na vnějším obalu výrobku. Žalovaný žádným způsobem nevysvětlil, proč by uvedení požadovaného označení na obalu výrobku jako celku ke splnění požadavků právních předpisů nestačilo, zatímco uvedení téhož označení na obalu části výrobku by dostačující bylo. Napadené rozhodnutí tedy k uvedené odvolací námitce neobsahuje žádnou srozumitelnou úvahu, kterou by soud mohl přezkoumat.

20. V uvedené části je tedy napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů i pro nesrozumitelnost, což je důvod pro jeho zrušení podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

21. Navíc soud konstatuje, že podklady shromážděné ve správním spise neumožňují učinit skutkové zjištění ohledně toho, zda žalobkyně skutečně obal výrobku jako celku požadovaným označením opatřila, jak po celou dobu řízení tvrdila. Součástí kontrolního protokolu jsou fotografie nízké kvality, které však obal výrobku nezachycují ze všech stran a nelze z nich s určitostí zjistit, zda označení CE s číslem notifikované osoby obsahoval, nebo nikoliv. Žalovaný byl však v souladu s § 50 odst. 3 větou druhou správního řádu povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch žalobkyně. Pokud nebyl skutkový stav zjištěn tak, aby na základě něj bylo

možné potvrdit či vyvrátit stěžejní obranu žalobkyně uplatňovanou již od počátku řízení, nelze než uzavřít, že skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění, a tedy je zde i důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

22. V pokračujícím řízení bude nutné provést takové důkazy, ze kterých bude patrné, zda byl obal výrobku řádně označen v souladu s tvrzením žalobkyně. Nebude-li toto tvrzení žalobkyně vyvráceno, bude nutné dospět k závěru, že se prvním skutkem správního deliktu nedopustila, ledaže by žalovaný přesvědčivě odůvodnil, proč k naplnění požadavků nařízení vlády č. 453/2004 Sb. nepostačuje uvedení požadovaného označení na obalu výrobku jako celku. Při této úvaze bude žalovaný muset přihlédnout ke skutečnosti, že povinnosti vyplývající pouze z podzákonného právního předpisu je třeba vykládat v souladu s jejich smyslem a účelem vyplývajícím ze zákona, k jehož provedení byl podzákonný předpis vydán.

23. Ohledně druhého skutku žalobkyně nezpochybňovala, že lancetové pero samostatným označením CE opatřeno nebylo, avšak tvrdila, že jím opatřeno ani být nemuselo, neboť se jednalo o součást výrobku jako věci v soukromoprávním smyslu, který musel splňovat pouze požadavky kladené na in vitro diagnostiku. Tento žalobní bod důvodný není.

24. Lancetové pero pro odběr vzorku krve bezpochyby nespadá pod pojem in vitro diagnostika, na kterou se vztahuje nařízení vlády č. 453/2004 Sb. Účelem přijaté právní úpravy týkající se označování stanovených výrobků je, aby prostředky pro invazivní odběr vzorků z lidského těla podléhaly samostatné regulaci nařízení vlády č. 336/2004 Sb., které se vztahuje na ostatní zdravotnické prostředky. To jednoznačně vyplývá z § 3 písm. h) nařízení vlády č. 453/2004 Sb., dle nějž se prostředky pro invazivní odběr nepovažují za příslušenství in vitro diagnostik. Jediný rozumný smysl tohoto ustanovení může spočívat právě v tom, že prostředky pro invazivní odběr musí samostatně splňovat podmínky nařízení č. 336/2004 Sb., i když jsou součástí výrobku, jehož ostatní části jsou in vitro diagnostikou ve smyslu § 3 písm. a) nařízení vlády č. 453/2004 Sb.

25. Soukromoprávní posouzení lancetového pera jako součásti věci, kterou je CRP test jako celek, je pro nyní projednávanou věc irelevantní. Je možné, že má žalobkyně pravdu v tom, že z hlediska občanskoprávních předpisů je lancetové pero funkčně neoddělitelnou součástí celého výrobku, ale i přesto tato součást podléhá samostatné veřejnoprávní regulaci. Jak bylo uvedeno výše, z příslušných veřejnoprávních předpisů jednoznačně vyplývá, že lancetové pero není součástí in vitro diagnostiky, nýbrž samostatným zdravotnickým prostředkem. Proto byla žalobkyně jako distributorka lancetového pera povinna zajistit, že při uvedení na trh bude opatřeno označením požadovaným podle nařízení vlády č. 336/2004 Sb.

26. Jelikož žalobkyně ani netvrdila, že by požadavkům nařízení vlády č. 336/2004 Sb. na označení lancetového pera dostála, a to ani na obalu výrobku jako celku, nelze než uzavřít, že druhým skutkem, který jí byl kladen za vinu, se dopustila správního deliktu podle § 19a odst. 4 písm. b) zákona o technických požadavcích.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Jelikož bylo napadené rozhodnutí částečně nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů i pro nesrozumitelnost a zároveň bylo zčásti založeno na skutkovém stavu, který vyžaduje zásadní doplnění, zrušil jej soud v souladu s § 76 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. a vrátil

věc podle § 78 odst. 2 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení. V souladu s § 78 odst. 5 s. ř. s. jsou správní orgány v pokračujícím řízení vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku.

28. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., dle nějž má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů ten účastník, který měl ve věci úspěch. V nyní projednávané věci byla plně úspěšná žalobkyně. Její náklady tvoří jednak zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále odměna advokátky za dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení, podání návrhu ve věci samé a repliky k vyjádření žalovaného. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu, činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč (2 x 3 100 = 6 200). Náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon (2 x 300 = 600). Odměna advokátky tak činí 6 800 Kč a DPH ve výši 21 %, celkem tedy 8 228 Kč. Spolu se soudním poplatkem tedy žalobkyni na náhradě nákladů řízení náleží 11 228 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. září 2019

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.